

Plaça 15 de Maig de València

// BALANÇ I REFLEXIÓ SOBRE EL MOVIMENT DE PROTESTA PRE I POST ELECTORAL //

Paisatge després de la campanya

Molt abans que s'obriren les urnes i es feren públics els resultats que ens temíem, tothom reconeixia que l'autèntic triomfador d'aquestes eleccions ha sigut el **moviment popular de protesta** iniciat amb les massives mobilitzacions del 15-M. En efecte, l'ocupació dels carrers i places de tot el país per milers de persones, sobretot joves, denunciant la corrupció de la classe política, la falta de treball i habitatge per a amplis sectors de la població, la farsa de la democràcia representativa i la traïció dels sindicats majoritaris, amb les seues reformes i retallades, han constituït una explosió de vitalitat, de llibertat, de participació assembleària i d'il·lusions que, mesos abans, ningú s'haguera atrevit a imaginar.

El fenomen ha sigut de tal envergadura i espontaneïtat que ha enxampat fora de joc als partits i als mitjans de control de la informació; després d'uns primers dies de sorpresa i desorientació, no els ha quedat més remei que reconèixer la transcendència del que els havia esclatat en els seus mateixos nassos i quan menys l'esperaven. En plena campanya electoral i amb unes impressionants simpaties, tant en les ciutats espanyoles com en la resta del món, tots els polítics s'han cuidat molt de criticar o demanar la repressió del moviment, mentre els tertulians i columnistes s'han hagut de mossegar les seues verinoses llengües, limitant-se a criticar la falta de programa polític d'aquestes plataformes impulsors de la rebel·lió popular contra un sistema que ha perdut tota credibilitat i qualsevol esperança de regeneració.

És difícil predir si el moviment va a tenir continuïtat i va a canalitzar les ganes de lluitar que ha despertat en molta gent decebuda i escèptica, però encara que es quedara en flor d'un dia, en un dolç somni passatger, el moment ha sigut memorable i transcendent. A partir d'ara ningú hauria d'oblidar el que ha viscut. Els partits i sindicats oficials no podran justificar la seua injustificable rendició als designis del gran capital, al·legant la passivitat i la desmobilització dels treballadors i de la joventut. S'ha demostrat que, fins i tot amb totes les condicions en contra, si les propostes són imaginatives i les idees atractives sempre hi ha col·lectius i persones amb ganes de sumar-se a elles. La lliçó que aquest poble, dormit i callat, s'ha donat a si mateix és magistral: hem vist que somiar i lluitar és possible... i fins i tot divertit.

Per descomptat que no tot ha sigut perfecte i que al moviment li falta maduresa i definició d'idees. Eixa és, possiblement, la seua debilitat i també la seua força. Ens temem que ja hi ha els qui es freguen les mans fent plans per a desprestigiar-lo, destruir-lo o controlar-lo. Uns perquè temen el que pot significar de revulsiu per a reivindicacions i debats aparcats; uns altres perquè veuen en aquesta marea d'agitació als seus possibles seguidors i votants. De moment –i això és el que té de bo– s'ha sabut fer front a eixes

dues amenaces majors, el què justifica la sincera il·lusió amb la qual hem rebut el naixement d'aquest saludable estat d'agitació social. D'ell ens ha d'admirar la seua espontaneïtat, la seua forma autogestionària de funcionar, la seua estructura oberta i assembleària. Segurament és per açò que des del món anarcosindicalista ens hem sentit tan a gust i ens ha eixit de l'ànima el suport sincer a aquesta experiència.

Les consignes, les formes i les reclamacions d'aquestes protestes estan molt properes als postulats llibertaris, encara que lògicament en un moviment tan heterogeni han de conuiu posicions diverses i fins i tot contraposades. Tot és discutible i en tot es pot arribar a un punt de trobada. El seu matís àcrata és el que li ha valgut les acusacions de falta de lideratge, absència de projecte polític i passatemp juvenil que li han llançat tant des de l'esquerra ortodoxa com des de la dreta neoliberal.

Havent tingut la sort de viure aquests saludables i combatius moments, una cosa tan descafeïnada, monòtona i avorrida com la campanya electoral i els previsibles resultats de les eleccions autonòmiques i municipals ha passat a un segon pla. La valoració de la decisió de l'electorat que s'ha d'admetre –almenys per la militància de la CGT– és que ha guanyat el PP perquè gran part de la societat fa anys que va abraçar valors conservadors i perquè el PSOE ha realitzat unes polítiques tan reaccionàries que ha perdut fins i tot el suport del seu electorat més proper. Amb eixes dues alternatives tan semblants i tan allunyades dels nostres interessos i desitjos, és evident que l'explosió de ràbia i de participació del 15-M mereix tot el nostre suport. Res podem esperar dels governs; tot hem de conquistar-ho amb la lluita en el carrer i en els centres de treball.

// SUMARI //

- Sàhara i Deuda Global p.3
- Especial Sector Públic p.4
- Investigacions en l'Arxiu de Salamanca p.5
- Resultats eleccions sindicals p.5 i 6
- Lluita anarcofeminista p. 6 i 7
- Entrevistes a FL Puçol i Enrique López Chico p.8

Secretariat
Permanent del
Comité Confederal

Avgda. del Cid 154
46014 València (L'Horta).
Tels.: 96 383 44 40
96 313 43 53
Fax: 96 383 44 47
www.cgtpv.org
sec.general@cgtpv.org

FEDERACIONS LOCALS I COMARCALS

FL de València.
Avgda. del Cid 154
Tels. 96 383 44 40
96 313 43 53. Fax 96 383 44 47
46014-València (L'Horta).
fed.local@cgvalencia.org

- SP de la FL de València, tels. 96 383 44 40
- Sindicat de Metall, Energia i Minería, tel. 96 313 43 50
- Sindicat de Neteja, tel. 96 313 43 51
- Sindicat de Transports, Comunicacions i Mar, tel. 96 383 53 73
- Sindicat de Banca, Estalvi i Assegurances, tel. 96 383 53 74
- Sindicat d'Administració Pública, tel. 96 383 45 08
- Sindicat d'Oficis Diversos, tel. 96 383 45 25
- Sindicat d'Alimentació, Comerç i Hosteleria, tel. 96 313 41 39

Serveis Afiliats:

Fundació Ferrer i Guàrdia,
Àrea de la Dona, Serveis Socials,
Biblioteca Llibertària,
Gabinet de Salut Laboral i Ambiental,
Servei Sindical de Normalització
Lingüística.

SU del Camp de Morvedre i l'Alt Palància.

C/ del Treball, 21, baix
Tel. 96 269 86 33
46520 Port de Sagunt (València)
cgtpportsag@gmail.com

FL de Benidorm.

C/ de la Gaviota, 4
Tel. 96 680 65 80
Fax 96 680 65 80
03501 -Benidorm (Alacant)
Apt. Correus 125 (CP: 03501)
cgtbenidorm@cgtpv.org
cgtbenidorm@gmail.com

FL d'Alacant.

C/ José Reus García, 3 Entpta. Dcha.
Tel. 96 518 22 11
03010 - Alacant (L'Alacantí)
alacant@cgt.es

FL d'Alcoi.

C/ Echegaray 10 baix
Tel. 96 554 71 46
Fax 96 554 71 46
03800-Alcoi (Alacant-L'Alcoià)
f.l.alcoi@cgtpv.org

FL La Safor-Gandia.

C/ Pintor Sorolla 39 baix
Tel. 96 287 70 60
Fax 96 287 70 60
46700-Gandia (València-La Safor)
cgtlasafor@terra.es

FL de Puçol.

C/ Castell de Morvedre 12-1er. dreta.
Tel. 96 146 54 54
Fax 96 146 54 54
46530-Puçol (València-L'Horta)
cgtpuçol@telefonica.net

FIC de Castelló.

C/ Cerdan de Tallada 23 entresòl
Tel. 96 425 06 36
Fax 96 425 06 36
12004-Castelló-La Plana
cgtkastello@hotmail.com

Fundació Ferrer i Guàrdia.

Avgda. del Cid 154 baix
Tels. 96 383 44 40
46014-València (València-L'Horta)

Per a la realització del
Notícia Confederal
es compta amb la
col·laboració de la
Conselleria d'Educació

editorial

DEBATRE I PARTICIPAR

Des de juny de 2010 hem tingut un any de constants mobilitzacions contra les retallades dels nostres drets i les regressives reformes laborals imposades per la patronal al govern i als sindicats reformistes, dotze mesos en els quals la CGT també ha hagut d'afrontar infinitat de conflictes en les empreses i un complicat procés d'eleccions sindicals; que encara no està tancat, i del que probablement anem a eixir reforçats com a organització.

Eixa dedicació en exclusiva a la lluita en els centres de treball i en el carrer no crea el clima més apropiat per a la reflexió i el debat, encara que no han deixat de realitzar-se les assemblees de delegats, les Jornades Llibertàries i les exposicions, cicles de cinema i xerrades que cada Federació Local ha organitzat.

Ara, i una vegada passe el Ple que tota la CGT tenim a Alacant, que per a la nostra Territorial té una doble importància -pels acords que d'allí van a eixir i perquè som la seu d'eixe comitè confederal- la nostra activitat sindical es tornarà a relaxar, com sol succeir tots els estius.

Per açò és una bona època per a la celebració de trobades i jornades, on el temps del que no disposem la resta de l'any, ens permet reflexionar col·lectivament sobre la situació social i laboral i -el que no és menys transcendental- respecte al moment i els reptes de la CGT.

Per descomptat que no podem ocultar que el debat i la participació en el si de l'organització no estan al mateix

nivell que la nostra implicació i el nostre treball en les empreses i les seccions sindicals, que generalment són d'una responsabilitat i d'un compromís admirables.

Però no podem construir una gran organització sindical, que siga una efiç eina de lluita per a la classe treballadora, si dins d'ella -que venim cridant la casa dels treballadors- no es dóna un major grau de participació, de debat ideològic i d'estratègies, d'assumpció de responsabilitats en els diferents secretariats, d'assistència a les accions i les activitats que ens i sindicats de la CGT convoquen...

Aquest panorama no és exclusiu del nostre sindicat, ja que es produeix en totes les organitzacions i moviments socials (excepte en campanyes i moments molt concrets, que no exigeixen un compromís ferm i durador) però en la Confederació eixa situació general ha de ser molt més preocupant perquè les nostres idees i la nostra forma de funcionar determinen que no hi haja òrgans executius ni càrrecs permanents, que tothom tinga la mateixa capacitat de decidir i la mateixa oportunitat de rotar en les secretaries.

Des del Comitè Confederal també s'ha detectat i analitzat aquest problema, per açò el SP de Madrid treballa en la recerca d'idees i activitats encaminades a promoure majors graus de participació i discussió entre la militància. En eixa línia s'ha programat, del dimecres 6 al diumenge 10 de juliol en Ruesta (Saragossa) l'Escola Llibertària d'Estiu, que tindrà com a eix central "*Militància i Participació*

per a la Transformació Social".

Als matins es treballarà, debatrà i reflexionarà entorn del tema central i a les vesprades es realitzaran diferents tallers: prostitució, renda bàsica, joves, ràdios lliures, acció social, etc. I, és clar, activitats lúdiques i d'esplai com correspon amb les dates estivals...

El SP de CGT-PV no solament recomana a quants companys i companyes tinguen possibilitats de participar que s'apunten, sinó que cercarem la forma de col·laborar en l'organització del seu viatge i l'estada en eixa meravella de paisatge i naturalesa que és el nostre poble de Ruesta.

També veurem la forma que, al principi de la tardor, eixa experiència de jornades de debat i convivència entre la militància es repetisca per a l'àmbit i les gents d'aquesta confederació territorial. Cercarem una data i un espai que permeten el màxim de participació i bon ambient.

És molta la gent nova, especialment jove i sense gran experiència sindical, que s'ha incorporat amb il·lusió al projecte de la CGT en els últims anys i massa també (encara que siguem una petita quantitat) la gent que per edat i reiteració en els càrrecs hem de quedar-nos ja en un segon pla, aportant el nostre suport i experiència als qui -amb menys anys i la mateixa il·lusió que els veterans- ocupen prompte tots els càrrecs de gestió en la CGT-PV.

ANTONIO PÉREZ COLLADO
Secretari General CGT-PV

ACCIÓ DIRECTA

PROGRAMA D'INFORMACIÓ SOCIAL I LABORAL DE CGT-PV

Tots els dimecres, de 16 a 18 h.

ESCOLTA'L I PARTICIPA!! a RÀDIO KLARA 104.4. FM i www.radioklara.org

ÀFRICA

Sàhara

EMILIA MORENO
CGT-Universitat de València

Els passats 20 al 24 d'abril vaig visitar al costat d'Isabel Pérez, Secretària de la Dona Confederal, els camps de refugiats sahrauís a Alger convidades per la Unió Nacional de Dones Sahrauís que celebraven el seu VI Congrés.

Era la meua primera visita al Sàhara i estava molt expectant i sense saber en absolut què era el que trobaria, excepte les dures condicions en què ha de sobreviure el poble sahrauí després de l'ocupació del seu territori pel Marroc.

Han sigut quatre dies intensos, plens de contactes, debats, xerrades, entrevistes més o menys formals... Quatre dies en els quals ens hem reunit moltes persones, sahrauís i estrangeres amb un llenguatge comú, el de la solidaritat, la justícia social, la reivindicació... Quatre dies que han servit per a adonar-nos que som moltes i molts els què pensem que un altre món és possible i que només és qüestió de voluntat i unificar les forces aconseguir-ho.

Vinc amb la imatge de la generositat d'un poble que acull en la seua casa a tot el que vulga visitar-lo, que ofereix fins a allò que no té.

Vinc amb la imatge de la dignitat del poble sahrauí, i sobretot de la força i la coherència de les seues dones; dones que van ser capaces de travessar, carregades amb les seues pertinences i cuidant de fills i ancians, més de mil quilòmetres a través del desert atacades continuament pels avions marroquins. Dones que van construir els camps, que segueixen mantenint-los i que després de trenta-cinc anys segueixen perse-

// Vinc amb la imatge de la dignitat del poble sahrauí, i sobretot de la força i la coherència de les seues dones //

verant en la lluita i l'esperança de tornar a la seua terra. Dones que han sabut reivindicar els seus drets com a tals en una conjuntura política on és fàcil caure en la demagògia de l'anem a resoldre el més apressant i després parlarem del vostre.

Vinc amb la imatge en la meua retina d'unes dones reclamant davant del mur de la vergonya que els retornen el que és seu, que els retornen la seua vida, que els lliuren les seues terres, les seues cases, els seus familiars que van quedar arrere. Perquè la marxa cap al mur va ser nombrosa i la formem moltes persones, però el crit de les dones sahrauís ho embolicava tot.

Vinc amb el convenciment que aquest poble es mereix que barallem per ell, que expliquem la seua lluita,

que deixem d'acomodar-nos o resignar-nos a les polítiques oficials i iniciem una actitud reivindicativa cap als governs tebis o promarroquins.

I res més arribar a casa em trobe amb les tres grans notícies nacionals: Unes noces de princeses, l'enèsim partit de futbol del segle i la rebiola de governs autònoms als què no deixen seguir malbaratant els diners de la societat i amenaça amb llevar-nos més prestacions socials... Fum amb el qual pretenen tapar-nos la realitat i adormir-nos per a seguir fent el que volen. Salut i Anarquia.

PLANETA TIERRA

La lucha contra la austeridad impuesta en nombre de la Deuda debe ser global

// La Deuda Pública sirve de pretexto para imponer o fortalecer políticas ultraliberales aplicadas en beneficio de los acreedores y contra los intereses de los pueblos //

JÉRÔME DUVAL¹

Traducción de José Anastasio Urra²

2010 terminó con un resurgimiento de movilizaciones contra la austeridad impuesta a los pueblos de Europa en nombre de la Deuda. 2011 se abre con un alzamiento revolucionario en el mundo árabe. En Europa, durante las manifestaciones y protestas contra la austeridad, surgen muchas muestras de solidaridad con los pueblos en lucha de Túnez y Egipto. Aunque en un principio puede parecer que estos movimientos sociales mantienen poco en común, las garras de la Deuda los vinculan. Por un lado, encontramos una deuda odiosa contratada por dictadores corruptos, bienes mal adquiridos que habría que devolver al pueblo; y por el otro, se trata de una deuda ilegítima (o incluso ilegal y odiosa) que no ha beneficiado a las poblaciones y que también habría que auditar para repudiar la parte ilegítima. La solidaridad entre los pueblos de Europa, del norte de África y del Medio Oriente podría fortalecer la lucha contra los opresores, fuertemente protegidos por los mismos acreedores. La opresión capitalista se ha globalizado, la lucha por una salida debe ser global.

De Norte a Sur, la guerra de clases tiene lugar entre quienes se aprovechan e incrementan sus beneficios y aquéllos que subsisten y sufren

La Deuda Pública sirve de pretexto para imponer o fortalecer políticas ultraliberales aplicadas en beneficio de los acreedores y contra los intereses de los pueblos. Los gobiernos al servicio de los especuladores han aumentado la deuda durante décadas de políticas presupuestarias y fiscales injustas que han aumentado

el déficit. En consecuencia, en vez de iniciar un cambio político hacia una distribución más justa de la riqueza, estos gobiernos han preferido utilizar nuevos préstamos para financiar su déficit, lo que, lógicamente, ha venido a endeudar aún más a los Estados. Recientemente, según esta torticera lógica, los gigantes paquetes de rescate para salvar a los banqueros han deteriorado adicionalmente las cuentas públicas en Europa. A cambio, los gobiernos imponen planes de austeridad para ahorrar dinero, trayendo los recursos de los servicios públicos. En vez de gravar al sistema bancario y financiero, a las grandes empresas y corporaciones multinacionales, y a quienes especulan sobre la deuda, verdaderos ganadores de la crisis; los gobernantes europeos proceden a importantes recortes presupuestarios en educación y sanidad, privatizan las empresas públicas rentables, aumentan los impuestos sobre el consumo (IVA), prolongan la vida laboral retrasando la edad legal de jubilación, destruyen el derecho al trabajo, y reducen las pensiones y la ayuda social a los más pobres... Este huracán de austeridad se abate sobre una población cada vez más empobrecida y sin trabajo.

¡Por una auditoría de la Deuda: restauraremos las cuentas!

La Deuda Pública, que deberían pagar quienes la han generado y verdaderos responsables de la crisis sistémica, constituye un verdadero expolio para los pueblos. Establecer una Comisión de Auditoría para controlar las cuentas públicas del Estado, para comprobar quién contrajo esas deudas y, en fin, para ver si han beneficiado a la población, es ahora una necesidad urgente. Los pueblos duramente golpeados por esta austeridad pueden utilizar

esta útil herramienta jurídica y política de la auditoría para rehusar el pago de una deuda considerada ilegítima por no haber beneficiado a la población. Esta Comisión de Auditoría debería estar abierta a los representantes de los movimientos sociales para garantizar la transparencia necesaria bajo control democrático. Este crucial debate político podría desembocar en un acto soberano del pueblo y del Estado con el fin de recuperar el control sobre el destino de los fondos públicos y orientarlos hacia las necesidades esenciales de la población.

Por una auditoría de la Deuda Pública griega

La auditoría transparente y democrática de la Deuda Pública griega, que permita repudiar la parte ilegítima de la misma, es apoyada por numerosos movimientos sociales, incluyendo el Comité para la Anulación de la Deuda del Tercer Mundo (CADTM). A principios de marzo de 2011, un texto firmado por economistas, activistas y parlamentarios de todo el mundo demandaba el establecimiento de una Comisión pública para examinar la legalidad y la legitimidad de estas deudas. Del 6 al 8 de mayo de 2011, se celebró en un auditorio abarrotado de Atenas una gran conferencia titulada "Deuda y austeridad: desde el Sur global hasta Europa". Aunque insuficiente, el ejemplo de Ecuador, donde la auditoría ha permitido al gobierno de Correa anular las deudas ilegítimas y economizar 300 millones de dólares (300.000.000 \$) al año durante 20 años, ha servido de útil experiencia para la iniciativa griega. En esta ocasión se proyectó "Debtocracy", un documental que rastrea la historia de la deuda griega y cita el ejemplo de la anulación de la deuda ilegítima de Ecuador. El documen-

tal ha arrasado en Grecia, con un éxito rotundo y visto ya por más de un millón de personas.

Solidaridad internacional contra la diKtadura de los acreedores

Salvando las distancias proporcionales, es la misma lógica perversa y mortífera la que se persigue desde la Argentina de 2002 hasta la Grecia de hoy. En respuesta, el pueblo se rebela contra las mismas políticas neoliberales, herederas del "Consenso" de Washington e impuestas por la misma élite. Sin embargo, aunque las luchas europeas contra la Deuda se amplifican y extienden, se desarrollan de manera no concertada. Por lo tanto, es urgente construir un frente europeo unido contra la austeridad impuesta en nombre de una deuda que no ha beneficiado a las poblaciones. Los pueblos revolucionarios del norte de África y el Medio Oriente allanarán el camino para repudiar el pago de las deudas odiosas utilizadas para reprimir a la población. La campaña iniciada en el Foro Social Mundial de Dakar en Febrero de 2011 por CADTM/RAID ATTAC TÚNEZ contra la deuda odiosa contraída por el dictador Ben Ali es un ejemplo concreto.

¹ Jérôme Duval es activista del Comité para la Anulación de la Deuda del Tercer Mundo (CADTM), miembro de ATTAC País Valencià y cofundador del grupo Patas Arriba en Valencia, (<http://patasarribavlc.blogspot.com>).

² José Anastasio Urra es economista, afiliado de CGT y activista de ATTAC País Valencià.

ESPECIAL SECTOR PÚBLIC

Allò públic és nostre

JOSÉ ASENSIO
SAP-CGT-PV

Després de diversos mesos d'intens treball, i una vegada acabats la majoria de processos electorals sindicals, des del Sindicat d'Administració Pública i les seues diferents seccions sindicals, haurem de treballar una aposta decidida per la defensa de tota l'àrea pública valenciana durant aquests quatre pròxims anys.

Sabut és, per tota l'afiliació, que el treball sindical no és fàcil en la Confederació. Conegudes són també les necessitats de recursos que patim i les traves i dificultats que des de diferents llocs tenim per a desenvolupar la nostra tasca. Per açò, més que mai, necessitem de suport mutu i implicació. Per açò es fa necessària una major participació per a poder consolidar equips de treball estables i duradors. I no es tracta d'augmentar les hores de dedicació i compromís de les persones que ara ja les estarien dedicant, si no d'ampliar la implicació de la nostra afiliació i marcar-nos prioritats que puguem complir sense aclaparaments ni malos rotllos.

Per experiència pròpia sabem que, excepte circumstàncies personals o laborals molt definides, pràcticament totes podem dedicar una mica més de temps a realitzar sindicalisme en les nostres empreses sense que açò ens creu majors dificultats. Col·laborar a di-

fondre les nostres campanyes, pegar cartells, contestar correus i aportar idees, acudir a les assemblees o a determinada acció, etc. està a l'abast de tota l'afiliació sense que supose grans esforços. Una altra cosa és el salt per a assumir alguna responsabilitat orgànica dins del sindicat o per a coordinar col·lectivament àrees de treball, dins de les nostres possibilitats, incloent l'adequat i complet ús de les sempre discutides hores sindicals (que en alguns casos no s'arriben ni a utilitzar per raons diverses). Ací sí que trobem serioses dificultats que cal resoldre urgentment si no volem caure en errors estructurals i estratègics importants i nocius per a les nostres posicions anarcosindicalistes i en general per al conjunt de treballadors i treballadores, siguen assalariades o no. I com no hi ha fórmules màgiques ni conjurs malignes les solucions passen necessàriament per l'organització i la lluita, amb tot el respecte a les nostres diferències personals i amb tota la generositat i dignitat que disposem, matisant que eixes mínimes regles de joc són també necessàriament aplicables als companys que es sumeixen amb nosaltres, o nosaltres amb ells, a plataformes més àmplies i col·lectives que visualitzen l'univers de petites lluites i amplifiquen les mateixes.

Perquè el que està en joc, i no és demagògic ni apocalíptic, és la supervivència del sector públic tal com l'hem conegut du-

D'esquerra a dreta i de dalt a baix: Manifestació a Alacant contra les retallades en l'ensenyament públic; Concentració davant Conselleria de Governació a València en protesta per la disminució dels efectius contractats en la lluita contra els incendis, els brigadistes d'emergències de Tragsa reivindiquen que no es retalle aquest servei essencial; Protesta davant SMAC d'Alacant per l'acomiadament de Vicky Martin per part d'una contracta d'AENA (Multiservicios Aeroportuarios); Manifestació de treballadors d'EMT i FGV en defensa del transport públic valencià, no al desmantellament i la privatització; Concentració davant Conselleria de Medi Ambient a València contra les privatitzacions; Protesta de treballadors de RTVV en defensa d'una televisió pública, en valencià i de qualitat i Marxa reivindicativa a València contra les retallades de les pensions.

rant aquestes últimes dècades. No fan falta ja molts més arguments ni fets per a concloure que el que persegueixen els postulats ultraliberalistes, des de *The Economist* i Aznar fins a Fabra i l'Opus, és la destrucció dels drets socials conquistats durant anys de fortes lluites ciutadanes així com l'aniquilació

total dels drets laborals en el sector públic i d'aquells sindicats, o sectors resistents, que no siguen submissos i col·laboradors al nou capitalisme globalitzat. Aquesta és una altra guerra més dins de les moltes que tenim obertes però les persones que treballem i creiem que allò públic és patrimoni de tota la po-

blació no podem donar-nos per derrotats ni caure en el desànim i l'apatia. Les nostres filles i fills no li'l mereixen. Nosaltres tampoc.

Si vols saber més
<http://sap.cgtvalencia.org>
<http://cgt-alicante.es>
www.cgtpv.org

CGT es consolida en les empreses públiques del País Valencià

// Els resultats ens animen a emprendre amb il·lusions una nova marxa durant els pròxims anys on la prioritat passa per seguir en la defensa dels serveis públics i els seus treballadors //

Després de la realització dels últims processos d'eleccions sindicals en la Generalitat Valenciana, emmarcats en un context complex de quatre anys difícils per als diferents sindicats provincials d'administració pública, els resultats ens animen a emprendre amb il·lusions una nova marxa durant els pròxims anys on la prioritat passa per consolidar aquests resultats i seguir amb la defensa dels serveis públics i els seus treballadors.

Amb aquesta il·lusió es va aconseguir realitzar llistes per a serveis centrals i territorials en la província de València i Castelló. Els resultats obtinguts de 4 delegats per centrals i 2 per territorials aconseguixen que CGT torne a tenir representació en el major ens administratiu de tot el País Valencià.

Amb la mateixa alegria es celebren els resultats obtinguts en el sector d'administració local on s'han aconseguit diferents repre-

sentacions en els ajuntaments alacantins de Sant Vicent del Raspeig, El Campello, Monòvar, Mutxamel i Alfàs del Pi. A València s'aconsegueixen representacions en les corporacions locals de Paterna, Silla i La Pobla de Vallbona.

Així mateix, en el consorci provincial de Bombers d'Alacant es manté 7 delegats sindicals. Per al sector d'ensenyament universitari els resultats obtinguts consoliden la implantació en les

universitats de València i Alacant tenint encara com a pendent l'expansió cap a les altres universitats i principalment cap al sector d'ensenyament no universitari, assignatura pendent per a aquests pròxims anys.

Pel que fa a l'ampli sector d'empreses i serveis públics privatitzats, amb eleccions sindicals menys centralitzades que en altres sectors, s'han obtingut representacions en Aena, Alana a València i majoria en Asprodis d'El-

da amb 5 delegats. Estaria pendent també d'impulsar el sector de Sanitat on actualment es té poca implantació.

Recordar, finalment, que altres empreses públiques com a Correus o les de transports municipals com a EMT no estan enquadrades en els sindicats d'administracions públiques, sinó en els de Transports, però compten amb àmplies representacions de la CGT. **Equip Comunicació CGT-PV**

webs al País Valencià

CGT Alacant

<http://cgt-alicante.es>

CGT Castelló

<http://acciosocialcgycastleello.blogspot.com/>

CGT València

<http://www.cgtvalencia.org>

CGT País Valencià

<http://www.cgtpv.org>

MEMÒRIA HISTÒRICA

Investigacions en l'Arxiu de Salamanca

// La societat d'aquell moment, 36/39, va viure amb una consciència de classe i de justícia igualitària que es reflexa en milers de documents, senzills i quotidians //

JOAN PINYANA
CGT-Castelló

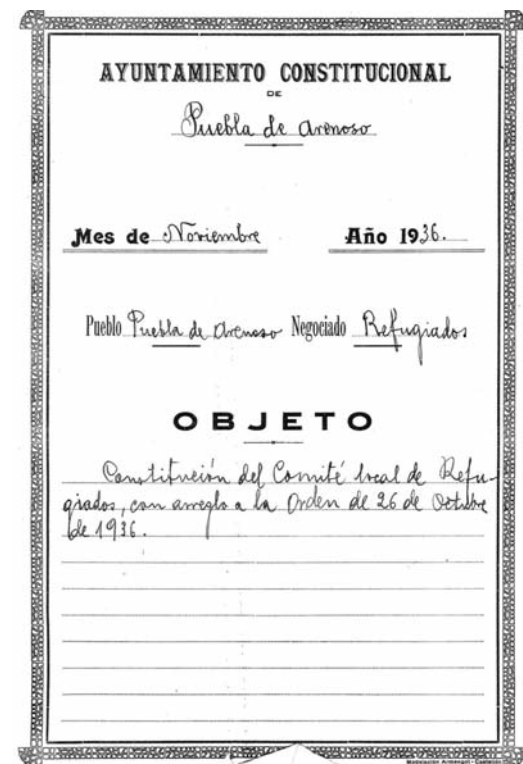
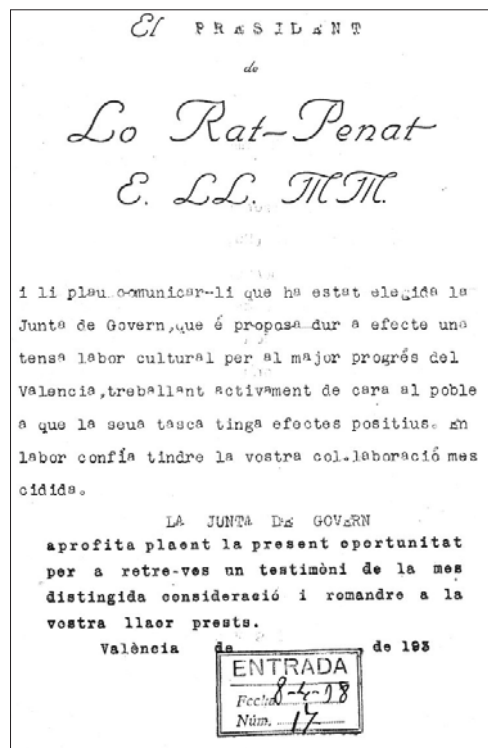
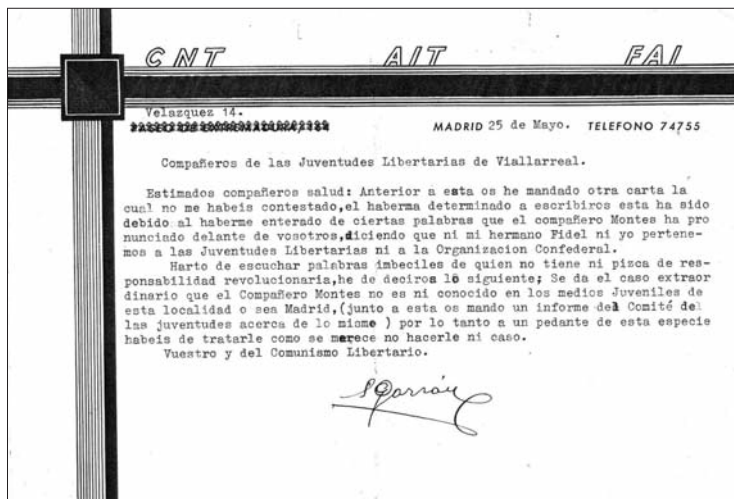
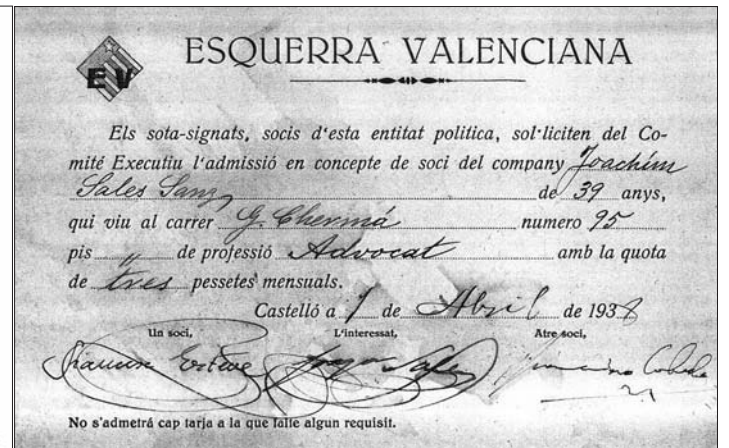
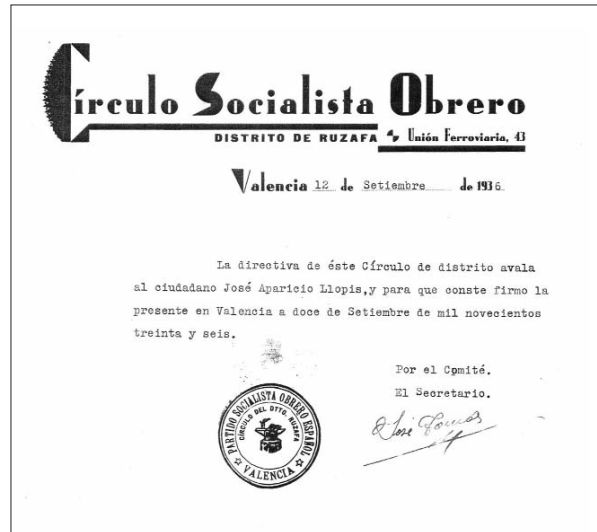
En el mostreig de documentació que l'Arxiu de Salamanca conté de les Comarques del País Valencià, adjuntem en aquesta comunicació una mostra del que era un AVAL POLÍTIC, per transitar i moure's pels pobles, del Círcle Obrer Socialista, una comunicació d'una empresa incautada per enviar els seus productes, Carnets d'Esquerra Valenciana, un saluda de Lo Rat Penat, una carta de CNT-FAI, la constitució del Comitè local de Refugiats de Pobra d'Arenós.

Tota aquesta documentació ens ajuda a comprendre com es vivia als nostres pobles i comarques en aquells dies de Revolució i Canvi Social, juntament amb la lluita al front contra el feixisme. Els nostres pobles van rebre civils, majorment dones i nens, refugiats dels bombardejos a Madrid i les zones ocupades per la violència de Franco, refugiats de la por a la Falange i l'Església, fugint de la barbàrie totalitària que es deixaria la pàgina més trista, dolorosa e injusta, com van ser els quaranta anys de la maleïda dictadura franquista.

En aquest modest treball, aportem els papers de com la societat d'aquell moment, 36/39, va viure amb una consciència de classe i de justícia igualitària que es reflexa en milers de documents, senzills i quotidians, documents que ens permeten reconstruir una història amagada i furtada al poble treballador.

Amb paciència i constància, reconstruirem un temps de Lluita i Esperança, un temps de poder popular, el temps de les nostres arrels, perquè no s'oblidi el patiment de les nostres mares, avis, pares i germans. Salut.

En imatges, reproducció de documents originals rescatats per Joan Pinyana de l'Arxiu de Salamanca. És la memòria de la lluita d'un poble

Últims resultats eleccions sindicals

Vossloh: CGT pasa de 3 a 5 delegats en Vossloh

Les eleccions sindicals celebrades en la històrica planta de Vossloh a Albuixech (València) han significat un

important suport a la Confederació General del Treball que aconsegueix empatar en nombre de delegats amb la UGT.

La CGT manifesta la seua satisfacció pels resultats de les eleccions sindicals. Amb una participació de 88,76%, un total de 532 treballadors van acudir a dipositar el seu vot per a triar als representants sindicals que integraran el nou Comitè d'empresa durant els pròxims quatre anys.

La CGT ha aconseguit reunir 146 vots que es tradueixen en 5 delegats i un increment notable en els suports: la central anarcosindicalista passa a comptar amb 2 representants més en l'òrgan de representació dels treballadors i treballadores de Vossloh. En resum, CGT i UGT empaten en nombre de delegats a 5 mentre CCOO manté la majoria.

La Secció Sindical de CGT en Vossloh destaca la labor realitzada pels militants en

aquests anys i assenjala que, fruit del treball i de la claredat en la defensa dels drets laborals, una part significativa de la plantilla ha recolzat l'acció sindical coherent i honesta de la Confederació.

CGT és el sindicat més votat en l'empresa de neteja Interactiva: aconsegueix 6 delegats La CGT passa de 4 a 6 delegats i es converteix en el sindicat més votat entre els i les treballadores. **CGT entra en Autoliv bki amb**

dos nous delegades Empresa fabricant de components i accessoris per a vehicles de motor. Amb 42 vots, el segon sindicat més votat entre els especialistes i no qualificats. **Altres resultats** 2 dels 3 delegats en CASER Seguros Valencia. En Vaillant, CGT obté l'únic delegat en joc; en Mopasa SL, la Confederació ha aconseguit els 3 delegats que es triaven i en Caps Cuina, 6 de 13 nous representants. **Més resultats en www.cgtpv.org**

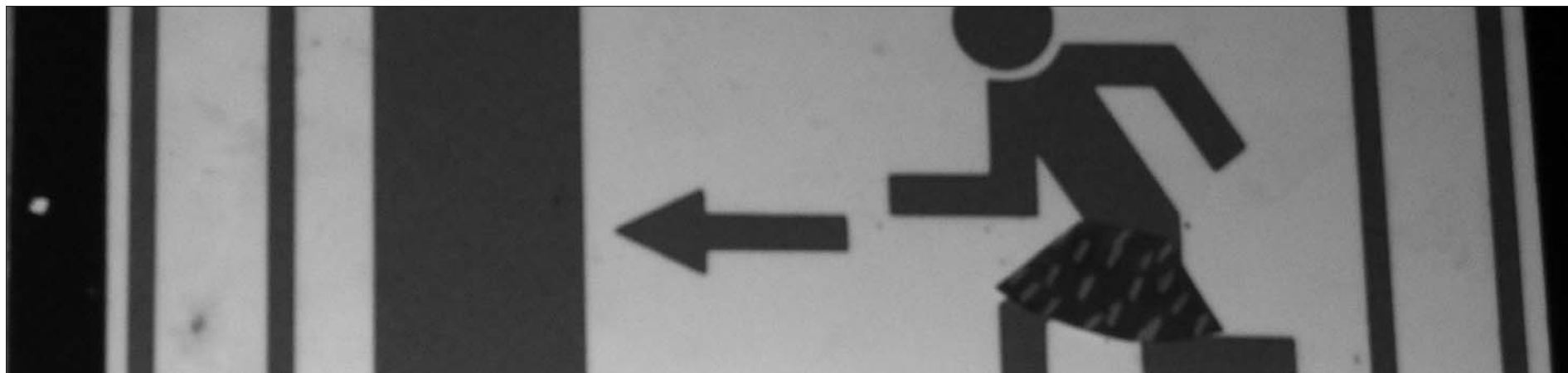
Per Ferran Agut

UNA VIDA DURA

LLIG I DIFON LA PREMSA
LLIBERTÀRIAPots trobar el **LIBRE PENSAMIENTO** en:

Zona Barri de la Llum-Mislata: Edifici CGT, Av. del Cid, 154

LLUITA ANARCOFEMINISTA

Més papistes que la papisa, no gràcies

// Han de demostrar tot allò que als homes s'els suposa, i per açò acaben sent més dures i intransigents que els seus companys //

EMILIA MORENO
CGT-Universitat de València

Quan era xicoteta em sorprenia, des de la meua educació castellana, la postura de superioritat que adoptaven uns familiars que havien anat a viure a Barcelona: tot el que allí feien era el millor, parlaven català davant de nosaltres sense que els entenguérem, menyspreaven la nostra ciutat, la nostra cultura...

Quan més endavant vaig viatjar a Catalunya vaig poder comprovar que eixa no era l'actitud habitual dels forans, i sí la que tenien ALGUNS, els que els nadius cridaven "charnegos", emigrants que havien arribat de tot arreu d'Espanya a Catalunya, i que per a ser acceptats s'havien convertit en els més acèrrims defensors dels seus costums.

El català segur de la seua cultura i els seus costums podia ser generós amb qui venia a visitar-lo i respectar la seua identitat d'igual a igual, qui havia arribat no feia molt i volia ser acceptat, devia o volia demostrar que era català rebutjant qualsevol altra cultura o tradició, començant per la seua.

Amb aquest error, tan humà, de rebutjar la nostra naturalesa per a així ser acceptat en els grups socials més poderosos en cada lloc i moment, no és difícil de trobar-se en tota organització social, gran o xicoteta.

I una societat patriarcal com la nostra, en la qual dominen les lògiques de la competitivitat, del poder i la jerarquia afavoreix que hi haja dones que aspiren a compartir en igualtat de condicions els privilegis del que gaudeixen els homes. I són moltes les dones que per a ser acceptades d'igual a igual però sent, òbviament, diferents en realitat, es converteixen també en les més acè-

rimes defensores d'aquests privilegis; i utilitzen iguals armes i eines, moltes vegades fins i tot en contra d'altres dones.

Tots tenim en el cap a alguna política, fiscal, empresària... que ha arribat a la cresta del poder i que no solament aplica iguals criteris de competitivitat i jerarquia que els homes, sinó que ho fa amb major contundència, ja que han de demostrar tot allò que als homes se'ls suposa, i per açò acaben sent més dures i intransigents que els seus companys. Valga d'exemple una catedràtica de la Universitat de València, guardonada i llorejada en diversos actes amb motiu del passat 8 de març com a dona que ha aconseguit el prestigi i el reconeixement en la seua professió, i que exigia a les seues col·laboradores que no es quedaren embarassades si volien treballar amb ella.

La igualtat entre homes i dones passa per crear una societat en la qual l'esfera del productiu i la de les cures tinguin igual reconeixement i tractament, on es respecte i protegisca també l'àmbit privat, on les responsabilitats familiars no suposen una càrrega personal de la qual la societat es desentenga.

No volem ser iguals en aquesta societat, sinó canviar-la perquè totes i tots visquem amb igual satisfacció.

És per açò pel que, malgrat tanta legislació, la dona segueix sense sentir-se part d'aquesta estructura social i quan vol participar d'ella es fa més agressiva i contundent per a aconseguir-ho.

Però no cal anar-se a la política o als alts càrrecs professionals. També en les nostres organitzacions, fins i tot en el nostre sindicat, podem trobar aquests models, és fàcil caure en l'error de pensar que s'ha aconseguit la igualtat fent el mateix que els homes i

aconseguint els seus objectius, és fàcil pretendre ser tan dura i creure que amb açò es defensa la lluita de les dones, i és fàcil que quan se'ls diu que estan equivocades decidisquen que han de pujar el to de la reivindicació fins a extrems en què els homes no s'hagueren atrevit, passant, fins i tot per sobre d'altres dones que ho han donat tot per aconseguir un món i una societat més

justa; i tot açò per a demostrar que són poderoses.

Però la dona en general vol una societat molt més generosa i menys competitiva, i amb aquestes actituds solament s'aconsegueixen ruptures i crispacions, que ralenteixen la lluita del sindicat i la de les dones. No precisem ser més papistes que el papa, solament necessitem ser nosaltres mateixes.

En memoria de Jorge Villaverde

(El Anarquista cubierto de rosas negras).

Te coronaré de adelfas,

te cubriré de rosas negras y *Amapolas*.Te coronaré de estrellas,
de pólvora y de versos incendiados.
Te daré la corona blanca de la nieve y la montaña,
y la libertad que anida en las alas de los pájaros
y que siempre perseguiste.Sabrán por nuestras voces los verdugos
de la inquebrantable y terca luz de tu bandera.
Sabrán por nuestros golpes las cadenas
que nada apagó el fuego libertario de tu Alma.Y no se perderá tu nombre en nuestros labios,
y no entrarás de nuestra mano en el olvido.
Y no escribiré sobre el mármol
de tu pecho un epitafio.

No será, nunca, un adios lo que te escriba.

Nos dejas, encendida la memoria,
con tu grito prodigioso de trinchera
y tu puño firme levantado ante la sombra,
con tu corazón Comunero,
con tu voz en las barricadas.El Tiempo de las Cerezas
fue el Tiempo de tu Esperanza.En el Mur des Féderés, las flores arrancadas
repetirán tu nombre.

GRUP DE TREBALL

Dones... sempre dones

Foto de la primera reunió, celebrada el 7 d'abril

Després de diversos anys de proposar accions sense obtenir resultats, finalment arribem... i constituïm el grup de dones "Dones de CGT València".

Aquelles Dones Lliures del '37 van ser el paradigma i l'impuls a l'hora d'organitzar-nos. Som dones que pensem en femení i també en plural i col·lectiu, per aquest motiu el plural ens va portar a compartir sumant i el col·lectiu a l'organització.

Les nostres accions ja ens han portat a participar en el documental sobre la història de les nostres companyes de el '37 (convocades i organitzades per un altre company, Juan Felipe), honorant a Lucía Sánchez Saornil (una de les fundadores) en la seua tomba oblidada del cementiri de València.

Creiem que el present ens permetrà dissenyar el futur que desitgem i pel qual lluitem tots els dies. Els nous temps ens han portat a usar noves eines... recolzant les mateixes idees i difonent la mateixa lluita, per a açò la ràdio ens ha servit de fòrum i altaveu (a través del programa Dones Lliures). Us invitem a acompanyar-nos, els segons dimarts de cada mes, en la nostra seu de l'Av. del Cid 154.

DONES de CGT València

ECOLOGISME, COOPERATIVISME I ALIMENTACIÓ

Distribuïdora de productes ecològics en CGT-València

Des de fa unes setmanes ve funcionant en la Federació Local de València un vell projecte de molts dels que creiem que les idees i els fets han d'anar el més d'acord possible. *Pimienta Negra* naix amb l'objectiu d'oferir a la nostra afiliació i a les seues famílies la possibilitat d'accedir fàcilment a productes d'alimentació, d'higiene, etc. de cultius ecològics i elaboració artesanal.

Resulta paradoxal que Espanya, amb dos milions d'hectàrees dedicades a cultius ecològics, siga el país europeu que encapçala la producció creixent d'aquests aliments i, al mateix temps, un dels estats comunitaris que menys consumeix aquests productes. En diverses comunitats autònomes l'exportació és l'única eixida per al voltant d'un 90% d'eixa producció d'aliments sans, sent Alemanya i Suïssa les principals destinacions de les nostres fruites i verdures ecològiques.

La llista de fruites, verdures, formatges, suc, conserves, fruita seca, iogurts, galetes, cerveses i vins, articles d'higiene, ous, llet, plats precuinats, etc. que *Pimienta Negra* distribueix aproxima el seu catàleg a les 500 referències; totes elles amb l'origen ecològic garantit i produïdes per cooperatives, artesans, agricultors i petites empreses que respecten i defensen la salut i el medi ambient.

Amb aquesta iniciativa CGT-València engega alguns dels nostres acords de congressos, que parlen del compromís de la Confederació amb l'ecologia, l'alimentació i la vida sana, les formes de treball autogestionàries i una relació més directa entre productors i consumidors, que trenque la nostra dependència

de les grans empreses multinacionals de la distribució i el comerç.

En el poc temps que *Pimienta Negra* porta en marxa, les opinions dels companys i companyes que ja adquireixen per aquest procediment els articles que seleccionen no poden ser més favorables, coincidint tothom en la gran diferència de qualitat i sabor entre aquests aliments i els adquirits en les grans superfícies.

La forma d'incorporar-se a aquest nou servei de la CGT per als seus afiliats i simpatitzants és molt senzill: es fa lliurament la llista del que necessitem a la Recepció de CGT-València fins al dimarts de cada setmana i s'arregla la comanda tots els dijous, a partir de les 17h. La comanda es pot fer arribar en mà, per fax (96 383 44 47), correu electrònic (ecologicos@cgtvalencia.org) o telèfon (96 383 44 40). Evidentment, perquè la idea es consoli-

de, es requereix que cada persona que fa la comanda siga responsable a l'hora d'arreglar-la i abonar-la.

Per a veure el llistat d'articles i preus, per a baixar-se l'impres de comandes i per a veure altres informacions i vídeos sobre agricultura ecològica, existeix una pàgina web (eco.cgtvalencia.org) al vostre servei.

Una altra bona forma d'entrar en contacte amb el món de l'artesania, l'alimentació ecològica i l'autogestió dels intercanvis entre productors i consumidors, és donar-se una tranquil·la i atenta volta per la Fira Alternativa de València, que des de fa 24 anys es celebra a la primavera. Enguany les dates de la Fira Alternativa són el 10, 11 i 12 de juny i el lloc la vella llera del Turia (entre el pont de les Arts i el de les Flors). La CGT-PV col·labora amb aquesta interessant experiència alternativa. **Redacció**

AGENDA

CONCHA LIAÑO, FUNDADORA DE "MUJERES LIBRES"

Concha Liaño visitarà la ciutat de València el mes de juny. L'Associació «Dones i Homes Lliures» és qui presenta i col·labora en els actes organitzats al voltant de la presència de Concha. Dilluns **13 de juny** a les 20h xerrada en l'Aula Magna de la Universitat de València (c/ la Nau). I el dijous **16 de juny** a les 19.30h estarà en La Dhàlia (Camí Vell de Xirivella nº 23, Mislata).

ESCOLA LLIBERTÀRIA D'ESTIU: "MILITÀNCIA I PARTICIPACIÓ PER A LA TRANSFORMACIÓ SOCIAL"

Ruesta, del **6 al 10 de juliol**. CGT organitza del dimecres 6 al diumenge 10 de juliol en Ruesta (Saragossa) l'Escola Llibertària d'Estiu, que tindrà com a eix central "Militància i Participació per a la Transformació Social".

Als matins es treballarà, debatrà i reflexionarà entorn del tema central i a les vesprades es realitzaran diferents tallers: prostitució, renda bàsica, joves, ràdios lliures, acció social, etc. I, és clar, activitats lúdiques i d'esplai com correspon amb les dates estivals...

Ja saps, reserva eixos dies per a passar uns dies en Ruesta i amb la CGT. Per a contactar escuelalibertaria@cgt.org.es

EL "TINTO DE VERANO" EN SALAMANCA

Del 21 al 24 de juliol. En el barri de Buenos Aires, a 5 km. de Salamanca, es celebrarà l'Escola de Moviments Socials, organitzada per CGT, Baladre i Ecologistas en Acció. L'eix de treball serà "L'exclusió social: més que pobresa". Més informació www.rojoynegro.info i asdecoba@terra.es

NOVETATS EDITORIALS

La quiebra del capitalismo global: 2000-2030 y El Antropoceno de Ramón Fernández Durán. Editorial Libros en Acción, Baladre y Virus

Ramón Fernández Durán (1947-2011), ha estat més de 30 anys vinculat a l'activisme social i va ser membre d'Ecologistes en Acció. Enginyer de camins i urbanista, va participar en el Moviment contra l'Europa de Maastricht i la Globalització Econòmica, i va col·laborar amb el Transnational Institute (Amsterdam) i el International Forum on Globalization (San Francisco). Professor col·laborador de la Universitat Carlos III de Madrid, Universitat Comillas, Facultat de Geografia de la Universitat de Barcelona, Universitat Internacional d'Andalusia en La Rábida i Curs d'Urbanisme de l'INAP, entre uns altres. És un dels autors i analistes més volguts, reconeguts i escoltats dins de l'esquerra alternativa en l'Estat espanyol. Al País Valencià es va fer la presentació dels seus dos últims llibres abans de la seua mort el passat mes de maig.

La luna perdida de Benjamín Lajo Cosido. Editorial Casa Eolo

La Lluna perduda, ens acosta a la nostàlgia d'un passat d'esplendor i que segueix present en les nostres vides, en la nostra terra. Encara que no ens ho ensenyaren com a valor, sinó tot el contrari. En el principi de la fi d'Al-Andalus, un diplomàtic anglès, sorgit del somni de l'autor tracta de salvar de la crema conqueridora el llegat científic i cultural dels hispans-musulmans i hispanos-jueus. Éssers gràcies als quals som com som i als quals la incomprensió va cobrir amb el seu fosc mantell.

Si vols col·laborar amb:

envia els teus articles, notícies, dades, opinions informacions, fotos...

comunicacion-cgtpv@rojoynegro.info

Entrevista amb la Federació Local de CGT-Puçol

"La CGT, poc a poc, va creixent i avançant"

Amb la Federació Local de Puçol finalitza la ronda d'entrevistes que el NC va encetar per tal de donar a conèixer la Confederació al País Valencià. Situada entre València i Sagunt, aquesta FL compta amb una llarga trajectòria i arrel en empreses de la comarca de l'Horta Nord.

En la foto, companys del Secretariat Permanent de la Federació Local de CGT-Puçol

Podeu fer un breu resum de la història de la Federació Local de Puçol?

El moviment llibertari i anarquista a Puçol, ve ja des del segle XX, en els anys 30, ja existia la CNT a Puçol.

Així doncs l'actual Federació Local de CGT és l'hereva de l'antiga CNT de Puçol, i la prova més veraç és que tot el moviment llibertari està "aglutinat" en la CGT de Puçol.

La CNT torna a nàixer a Puçol l'any 1978 i després seguim en la CGT on actualment estem.

Com us organitzeu en l'actualitat, on està el local, quins dies està obert i com s'aten als treballadors?

La FL de Puçol està composta de 2 sindicats: un d'Oficis Diversos i un altre de Metall. El gran nucli d'afiliats ve de metall perquè hem tingut i tenim representació en Cointra (Metall) i Oficis Diversos arplega afiliats d'altres sectors com a neteja, transports i construcció, etc.

El sindicat roman obert els dimarts i dijous a la vesprada i a més tenim gabinet jurídic cada 15 dies del mes.

Fent un somer anàlisi de l'afiliació de la Confederació a Puçol, de les empreses en què teniu presència, de les particularitats del vostre radi d'acció i dels problemes a què us enfondeu, quines són les línies bàsiques de la vostra activitat?

Actualment tenim presència en empreses i destacariem: COINTRA, MAURO-PAL, INFIA PLASTICS i diverses empreses de neteja així com afiliats de la comarca de l'Horta Nord.

Els problemes bàsics que tenim en la

CGT de Puçol, és que hem de lluitar contra tots, administració, sindicats majoritaris i defensar temes socials existents.

No obstant açò, la nostra línia bàsica d'actuació és el nostre missatge com a sindicat alternatiu i, encara que pugna sonar un poc retòric, estem convençuts que un altre sindicalisme és possible. Per això seguim lluitant a Puçol.

Com veieu la situació de la classe treballadora en general i en què mesura la CGT és el sindicat necessari?

Nosaltres entenem que la classe treballadora està molt desencantada, a causa que el gran capital en aquests anys ha anat avançant i retallant tots els drets que històricament s'havien aconseguit. Han sigut aquests anys, sota el nostre punt de vista un gran engany. Ens han fet creure que tots érem en aquest país, rics. Creiem que cal recuperar vells valors i engegar-los.

Quant a la CGT, seguirem avançant amb els nostres problemes però creiem que el sindicat, a poc a poc, s'anirà engrandint.

Voleu afegir o destacar alguna cosa més?

Sí, volíem dir als nostres companys que cal recolzar a les federacions locals de la CGT del País Valencià perquè açò és futur i com s'està demostrant l'Organització creix i es dinamitza molt més. Gràcies per l'entrevista, salut.

LIBERTAD MONTESINOS
Equip de Comunicació CGT-PV

ENTREVISTA Enrique López Chico, extreballador d'Aviñó Transilo acusat d'arruinar l'empresa

"Molts empresaris del sector incompleixen la llei"

Enrique viu a Benaguasil, València, té 39 anys i és pare de cinc fills. Tota la seua vida professional ha estat dedicada al transport de mercaderies per carretera. En l'any 2005, arran promoure eleccions sindicals en l'empresa Aviñó Transilo, va ser víctima amb altres companys de CGT, de fortes pressions per part dels empresaris. Aquestos, a més d'acomiadar-los, van denunciar-los amb l'acusació d'arruinar i extorsionar l'empresa i van demanar 5 anys de presó i 1,2 milió d'euros. El juí es va celebrar amb una forta atenció mediàtica però la sentència, absolutòria, a penes va ocupar unes quantes línies en la premsa escrita. López Chico reflexiona sobre la situació del sector del transport per carretera.

Pots explicar-nos quina ha sigut la teua experiència en l'empresa Aviñó Transilo?

Portava treballant en l'empresa des de 1999. Al principi no teníem cap problema. L'única cosa era que companys nostres de Castelló guanyaven més que nosaltres. A més, treballàvem per quilòmetres, el que està prohibit. Començarem a voler comunicar-nos amb el cap per a arreglar el tema, i ell l'única cosa que feia era donar-nos llargues. La seua resposta era que, si no ens interessava, ja sabíem on teníem la porta. I arran d'açò, tractarem de promoure eleccions sindicals. Ací va començar el boicot. Va contractar a la seua dona perquè esquerra de delegada, va contractar a un altre xic perquè votara, va amenaçar a companys amb acomiadar-los si no votaven al seu favor, a un altre el va portar amb avió des de Bèlgica només perquè votara. Impugarem llavors les eleccions i arran això van començar una sèrie de denúncies per amenaces i coaccions. Em va posar dos, una per robatori per sotstraure el disc del tacògraf. Al final no es van repetir les eleccions, sinó que es va dedicar a pressionar-nos. M'enviava de viatge una setmana sencera sense pagar-me. Va acabar acomiadant-nos, guanyarem alguns dels judicis però l'assetjament era

tal que algun company va acabar anant-se. Després va venir la querrela i el juí. Estic molt agraït a la CGT pel seu suport i assessorament.

El sector del transport per mercaderies està poc regulat? Què caldria fer?

Encara que la regulació existeix, si no és per una costat, per un altre, els empresaris sempre eviten pagar en condicions. Fan tripijocs i en moltes ocasions, no es treballa en condicions. I açò ho paguem nosaltres. Hauria d'investigar-se tot bé. Que es treballa de la manera més legal possible. Que no es vaja per quilòmetres, que es paguen dietes. No pot ser que ens ho carreguem tot nosaltres, els treballadors. Igual que ens fan respectar, que els empresaris respecten també. Que siguin legals a l'hora de pagar. No et pots imaginar la de camions que van per la carretera passats de quilos perquè paguen per percentatge de quilo carregat. I què passa, que pots patir un accident per anar en eixes condicions i qui acaba en la presó és el treballador. A França i Alemanya, no és així. Són molt escrupolosos, compleixen rigorosament i tot funciona millor. És un perill en la carretera que incompliquen la legislació.

L.M.